

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 66

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 24 .11. 2011 ولغاية 01.12.2011

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سُمي أبوتاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسساتين

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפני

המזרחי
יתד

הארץ

ידיעות
אחרונות

ynet
ירעות אחרונות

מרכז ראשון
NEWS 1

مقدمة:

تمحورت تغطية وسائل الإعلام الإسرائيلية لهذا الأسبوع حول قرار الحكومة الإسرائيلية بالتراجع عن "العقاب" الذي فرضته على السلطة الفلسطينية، وذلك في أعقاب انضمام الأخيرة لمنظمة اليونسكو. وكانت حكومة نتنياهو قد دعت لاتخاذ عدة إجراءات منها تجميد وحرمان السلطة الفلسطينية من أموال الضرائب المستحقة لها، بحسب ما جاء في اتفاق باريس الذي تم توقيعه بين الجانبين عام 1994. وقد انتقدت عدة جهات ومقالات رأي استئناف تحويل الأموال بادعاء ان السلطة الفلسطينية تستخدمها لتشجيع ودعم الإرهاب في المنطقة. كما وردت عدة دعوات عنصرية عبر مقالات رأي وتصريحات لسياسيين اسرائيليين تدعو إلى فرض حكم الإعدام ضد الفلسطينيين المتهمين بقتل يهود. في المقابل لم ترد أي دعوة للتعامل بالمثل مع المتطرفين اليهود الذين قاموا بأعمال قتل ضد المواطنين الفلسطينيين.

موقع "حدرية حرديم"؛ بتاريخ 24.11.2011؛ "عقلية العرب وحشية ولن تتغير" (الملحق الأول)

نشر موقع "حدرية حرديم" بتاريخ 24.11.2011 مقالة عنصرية تحت عنوان "الضفدعة والعقرب العربي" كتبها المحامي موشيه أوسديتشر (Moshe Osdicher) وادعى من خلالها أن العرب يتمتعون بعقلية "وحشية" لا يمكن تغييرها.

وقال: "كل تغيير في العالم العربي، على المستوى القومي وعلى المستوى الشخصي هو مجرد عملية تجميل من أجل الناظرين. عند الامتحان الحقيقي ستصرف الجماهير التي تطالب بالتغيير مثل قادتتها بالضبط. عندها يظهر الوجه الحقيقي للمطالبين بالتغيير. من الواضح أن أي نظام حكم جديد في هذه الدول لن يغير هذه العقلية الوحشية، على العكس، هنالك خوف من أن يزداد الوضع سوءاً".

وأضاف مشبهًا العرب بالعقرب: "ما يحصل في العالم العربي يذكرني بقصة العقرب الذي أراد عبور النهر فطلب من ضفدعة أن تنتقله إلى الضفة الأخرى، إلا أن الضفدعة قالت للعقرب أنها تخاف من أن يلسعها، فأجابها العقرب بأنه اذا قام بلسعها سيغرق معها. وهكذا سمحت الضفدعة للعقرب بالركوب على ظهرها وبدأت بعبور النهر. وبعد أن اجتازت منتصف النهر شعرت بلسعة العقرب وبالشلل يجتاحها. وقبل أن تلفظ أنفاسها الأخيرة سألت العقرب: لماذا فعلت ذلك وأنت تعرف أنك ستغرق معي؟ فأجابها: لا يمكن تغيير الطابع".

صحيفة "هموديع"؛ بتاريخ 25.11.2011؛ "أبناء اسماعيل يتميزون بطابع مجنون ولا يفهمون سوى لغة السيف" (الملحق الثاني)

نشرت صحيفة "هموديع" الدينية بتاريخ 25.11.2011 مقالة عنصرية حول الثورات والتطورات الحاصلة في العالم العربي كتبها يتسحاق تننباوم (Itzhak Tenenbaum). و ادعى من خلالها أن العرب "لا يفهمون سوى لغة السيف" وأنهم يتميزون "بطبيعة مجنونة". كما ادعى أن النازيين كانوا أكثر "عنصرية وأخلاقية" في قتل اليهود.

وقال: "السيف هو اللغة الاستثنائية التي ابتكرها أبناء الأمة العربية. السيف هو سمة متجذرة في شخصية العرب. السيف هو الحوار المفهوم الوحيد بين العرب. لقد قتل العرب بسيفهم المُشرع من أبناء أمتهم أكثر مما قتلوا من أبناء الأمم الأخرى. لا يوجد مثل لهم في العالم. المجتمع الغربي غير واعى للطابع الوراثي الذي تتمتع به الأمة العربية، التي تعتمد على السيف في كل شيء. نحن اليهود، أبناء الأمة اليهودية الذين نعيش في أرض اسرائيل، في قلب البحر العربي وبينهم، نعرف ماذا تعني لغة السيف، لئنجينا الله".

وأضاف مقارنًا بين النازيين والشعب الفلسطيني: "هل وجدنا لدى كل الأغيار "الحضاريين" الذين قاموا ضدنا مصطلحًا أكثر فظاعة من مصطلح "شهيد"؟! الألمان نفذوا ضد اليهود مجازر وحشية- لكن بشكل "عصري".. النازيون الساديون كان

يرتدون زياً أنيقاً مع ربطة عنق عندما كانوا يقودون اليهود إلى معسكرات الإبادة. لم يفجروهم ولم يفجروا أنفسهم. لقد أدخلوا المرشحين للإبادة الى الحمام قبل خنقهم بالغاز وإبادتهم. القتل الألمان لم يلونوا أيديهم بدم اليهود ، حتى ثيابهم لم تتلخخ بدم يهودي. لكن أبناء الأمة العربية فعلوا. انهم عرق آخر مختلف. انهم يسفكون دمهم أيضاً من أجل قتل اليهود. انهم يقتلون أنفسهم كي يفجروا وسط اليهود. طابع مجنون كهذا- يميز أبناء اسماعيل فقط."

إذاعة "ريشت بيت"؛ برنامج "هذا الصباح"؛ بتاريخ 29.11.2011؛ استخدام عائدات الضرائب الفلسطينية لأموال إرهابية

بعد "العقاب" الذي فرضته إسرائيل على السلطة الفلسطينية بعدم تحويل عائدات الضرائب والذي دام قرابة الشهر، أصدر نتنياهو أمراً بالإفراج عن الأموال لصالح السلطة وسط معارضة بعض الأحزاب اليمينية. وبناءً على ذلك استضاف أرييه جولان (Aryeh Golan) مقدم برنامج "هذا الصباح" الذي يبث على إذاعة "ريشت بيت" عضو الكنيست عن حزب العمل يتسحاق هرتسوغ (Yitzhak Herzog) ، حيث توجه إليه متسانلاً: " كيف تنظر لمخاوف ومعارضة وزير الخارجية ليبرمان الذي يقول انه على الرغم من اتفاق باريس فان تحويل الأموال هو أمر طفولي، لانه بهذه الأموال يتم شراء شقق وتقديم منح للإرهابيين الذين أطلق سراحهم ولأصدقائهم الذين يخططون للقيام بعمليات إرهابية؟"

أجاب هرتسوغ: " يعمل ليبرمان ضد مصالح دولة إسرائيل، فهو يقوم بإثارة الفوضى في يهودا والسامرة. واعتقد اذا لم يتم تحويل الأموال فانه على وزير الدفاع استخلاص النتائج وتقديم استقالته. لان هذا يندرج ضمن صلاحياته".

علق جولان محرضاً ضد السلطة الفلسطينية: "ولكن ما حدث مؤخراً هو أمر هام وهو توحد أبو مازن وحماس لتكوين حكومة وحدة، وفي نهاية الأمر سيكون هناك ترابط بين السلطة الفلسطينية- التي أبرمنا معها اتفاقيات- وبين منظمة إرهابية فرضت سيطرتها على قطاع غزة بالقوة".

أجاب هرتسوغ: "رئيس الحكومة اعترف بنفسه انه حتى الآن لا يوجد هناك أي اتفاق بين الطرفين، وما حدث هو مجرد لقاء وحديث وهذا أمر طبيعي ومنطقي لانه لا يملك بديلاً آخر. أنا لا ابرر أخطاء أبو مازن ولكن على الأقل هو خصم يمكن إجراء مفاوضات معه، فهو من يسيطر على المنطقة ولهذا أفضليات إستراتيجية لإسرائيل. لذلك علينا أن نكون المبادرين وان لا نُؤدي لوضع تسيطر فيه حماس على يهودا والسامرة. هناك محاولة مستمرة من ليبرمان لزرع الخوف وهذا يخدم مصالحه السياسية فقط".

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 29.11.2011 (الملحق الثالث)

نشرت صحيفة "يديعوت احرونوت" بتاريخ 29.11.2011، الذي يصادف ذكرى المصادقة على قرار التقسيم عام 1947، مقالة كتبها حجابي سيجل (Hagai Segal) الذي اجاب بالنفي على إمكانية قبول إسرائيل اليوم اقتراح قرار التقسيم كما كان عام 1947.

وقال: " لو رفض بن غوريون قرار التقسيم كما رفضه الفلسطينيون لما كانت لدينا اليوم دولة. الوضع اليوم في عام 2011 لا يشبه الوضع في 1947، فقبل 64 عاماً لم يكن لدينا قطعة ارض صغيرة. ما حدث حينها بدا وكأن بن غوريون تنازل عن قطعة الأرض التي لا نملكها. ودون وجود أي خيار آخر وافق على تقسيم الأرض مع الغالبية العربية. اليوم نحن الغالبية التي تسيطر على الأرض، ولذلك لا يوجد أي سبب للموافقة على قرار التقسيم. لقد تقاسمنا بما فيه الكفاية في الفترات السابقة. فقد حصل العرب على سيناء وعلى غزة، كما حصلوا على غالبية مدن يهودا والسامرة، وهذا يكفي".

وأضاف: " والآن من غير المنطق ان نوافق على تقسيم جديد. وهذا الوقت للتمسك جيدا ببقية ممتلكات الوطن التي تبقت لنا، وتقديم رفض مهذب لنتنازلات إضافية. أبداً لم تكن هنا دولة فلسطينية، ولهذا لا يوجد أي مبرر لإقامتها على حساب الاراضي اليهودية. وبالمناسبة، حتى قرار الأمم المتحدة عام 1947 لم يتحدث عن دولة فلسطينية وانما حول دولة عربية. ألا يملك العرب ما يكفي من الدول؟ وبالمقابل هناك دولة يهودية واحدة فقط. وإذا طلب الاغيار ان نقسمها من جديد سنقول لهم ما قاله بن غوريون عام 1949: من المفضل ان يتم إخراجنا من الأمم المتحدة من أن يتم إخراجنا من القدس".

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 29.11.2011؛ "حان الوقت لعقوبة الإعدام" (الملحق الرابع)

تحت عنوان "حان الوقت لفرض عقوبة الإعدام" وعلى خلفية جلسات المحكمة العليا للبت في قضية الشاب امجد عواد من عورتا، المتهم بقتل عائلة فوجل، نشر موقع "ان ار جي" بتاريخ 29.11.2011 مقالا كتبه ايتمار بن جبير Itamar Ben Gvir - ناشط يميني إسرائيلي- دعا من خلاله لتنفيذ حكم الإعدام بحق الشابين المتهمين بتنفيذ العملية.

وقال: " لا يمكن مغفرة القتل المتعمد. ويجب استخدام هذه العقوبة عندما يكون القتل جزءاً من أيديولوجيا شيطانية تؤدي لقتل اليهود فقط بسبب دينهم. لقد أصبت بالانهيار عندما رأيت وجه الحثالة امجد عواد المبتسم، الذي قتل الطفلة هداس وعائلتها. هذه لم تكن مجرد ابتسامة، فهو يعلم تماماً مثلي ان المحكمة العسكرية وفي أعقاب توجيهات المدعي العام يهودا فينشتاين، لن تفرض عليه عقوبة الإعدام – العقوبة الموجودة في القانون العسكري. هذا القاتل الحقير يعرف انه سيقضي السنوات القليلة المقبلة في احد السجون "الهلتونية" الموجودة في إسرائيل لأمثاله، حيث يحصل على وجبات فاخرة ويحظى بزيارات العاملين في الصليب الأحمر للتأكد من سلامة السجين الموقر. كما وسيتمتع بإمكانيات تعليم متنوعة وسيتمكن من القيام بنشاطات بدنية مختلفة وسيتواصل مع العالم. ليس سرا انه وخلافاً للسجناء الجنائيين، فان سلطات السجون تغض النظر عن مراقبة المخربين، كما لم يقوموا بما فيه الكفاية لمنعهم من حمل الهواتف الخلوية وإجراء مقابلات مع وسائل الإعلام وتحميل الصور على الفيس بوك، وبالطبع كل هذا يتناقض مع أوامر مصلحة السجون".

وأضاف: "خارج السجن يصبح آلاف الفتيان والفتيات وبمساعدة السلطة الفلسطينية- التي نسعى من اجل التفاوض معها بخصوص السلام- أبطالاً وكل ما قاموا به هو من اجل "الشعب الفلسطيني". عواد يعرف انه لن يبقى في السجن مدى الحياة. فمن خلال صفقة لإطلاق سراح المخربين سيعود إلى بيته سعيداً وسميناً".

وقال: " صرختنا هي ليست فقط ضد الحثالة البشرية التي كان يجب نقلها ومنذ فترة طويلة الى عالم آخر وإنما صرختنا هي ضد سياسة الحكومة المعيبة وضد رئيسها نتنهاو، ضد وزير العدل يعكوف نأمان وضد المستشار القضائي للحكومة الذي ادعى المدعي العام انه تصرف ونفذ مهمته والتوجيهات التي تلقاها، بعدم فرض عقوبة الإعدام. أولئك القتلة الدمويين يدركون ويخططون ويتأملون: يعرفون ان دولة إسرائيل لم تنفذ عقوبة الإعدام وانه لا يوجد عقوبة سجن مدى الحياة وبالتأكيد ليس للمخربين الذين يقتلون على خلفية أيديولوجية. فان صفقة شاليط هي الإثبات على ذلك. اذا قامت الحثالة البشرية هذه بقتل طفل في الولايات المتحدة الأمريكية ، فقد يتم استخدام الكرسي الكهربائي. القانون الدولي يسمح بعقوبة الإعدام في حالات معينة فقط في إسرائيل يريدون الظهور " لطفاء" وأفضل صورة أمام العالم. بالمناسبة فان العالم سيتفهمنا كثيرا فيما لو أرسلنا قاتلي عائلة فوجل إلى المكان الذي ينبغي عليهم التواجد فيه".

صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 27.11.2011؛ صحيفة "ماكور ريشون" بتاريخ 30.11.2011؛ "يجب فرض عقاب الموت على العرب المتهمين بأعمال ارهابية" (الملحق الخامس)

في أعقاب بدء محاكمة أمجد عواد المتهم بقتل عائلة فوجل من مستوطنة إيتمار في الضفة الغربية، دعت عدة مقالات رأي في وسائل الاعلام الاسرائيلية وأعضاء كنيست يمينيون الى فرض حكم الإعدام على المتهمين. يشار إلى أن الدعوة إلى فرض حكم الإعدام على متهمين بالقتل لا تطرح إلا في حال كان الحديث يجري حول متهمين فلسطينيين.

وجاء في مقالة كتبها الحاخام أفحاي رونتسكي (Rontzki Avichai)، نشرت في صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 27.11.2011: "لقد جاء في التوراة أنه يجب سفك دم الإنسان الذي سفك دم انسان آخر. لم يُفرض هذا الأمر عبثاً. لقد اتبعت البشرية القصاص بالمثل حتى قبل نزول التوراة. لقد أدرك البشر القدماء بغريزتهم العقلانية التي لم تشوشها أفكار المثقفين من الأجيال التي تلتهم أنه كي نتخلص من الأشرار علينا أن نطردهم من العالم. لا تحتاج كل مخالفة للقانون الى تعامل بالمثل. لكن التعامل يختلف عندما يتعلق ذلك بالشر الوحشي وبالذات فيما يتعلق بقتلة الأطفال، مثل القاتل أمجد عواد الذي قتل عائلة فوجل. لقد حكم على القاتل الآخر بالسجن لمدة خمسة مؤبدات. هذا خطأ. العقاب الوحيد الذي يجب فرضه في هذه الحالة هو الموت".

وفي المقالة الافتتاحية لصحيفة "ماكور ريشون" الدينية الصادرة بتاريخ 30.11.2011 تحت عنوان "عقاب الموت أخلاقي" ورد: "أمجد عواد، حيوان مقترس بصورة بني آدم، اتهم هذا الأسبوع بقتل عائلة فوجل. لم يتم اصدار حكم ضده بعد، لكن هنالك نداءات تطالب باعدامه. هذا المطلوب تعزز بعد رؤية صور المخربين القتلة الذين أفرج عنهم ضمن صفقة شاليط وهم يلوحون بأيادهم الملطخة بالدم فرحين".

وأضاف: "صحيح أنه من ناحية أخلاقية من الصعب اتخاذ قرار بقتل انسان، لكن من غير الأخلاقي ابقاء شخص مثل أمجد عواد على قيد الحياة".

موقع "واي نت" وموقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 30.11.2011؛ " أبو مازن يشجع على إدامة الإرهاب" (الملحق السادس)

تحت عنوان " ليبرمان ضد تحويل الأموال: لا يوجد مال شرعي للإرهاب" نشر موقع "واي نت" التابع لصحيفة يديعوت احرونوت بتاريخ 30.11.2011 خبراً حول تصريحات وزير الخارجية الإسرائيلي أفيجدور ليبرمان (Avigdor Lieberman) الذي يرفض تحويل أموال عائدات الضرائب للفلسطينيين.

وجاء في الخبر المنشور على موقع "واي نت": " بعد قرار لجنة الثمانية تحويل الأموال للفلسطينيين، عبّر وزير الخارجية عن احتجاجه واستياءه من قرار تجديد نقل الأموال للسلطة الفلسطينية وهاجم أبو مازن بشدة " هذا القرار المؤلم لن يساعد على استعادة العلاقات بين إسرائيل والفلسطينيين، ابو مازن يستخدم الأموال لتوفير منازل ومنح للقتلة لتشجيع وإدامة الإرهاب. والسلطة الفلسطينية تواصل عملياتها ضد إسرائيل في الساحة الدولية من خلال التحريض والدعوة للمقاطعة، إضافة لالقاء اتهامات عارية عن الصحة ضد إسرائيل وتقديمها لمحكمة لاهاي. الادعاء بان هذه الأموال هي أموال فلسطينية ويجب تحويلها لهم هو ادعاء سخيف، لأنه لا يوجد مال شرعي للإرهاب والتحريض. على جميع عناصر الحكومة الإسرائيلية توضيح هذه الأمور للمجتمع الدولي".

ونشر موقع "ان ار جي" في خبر جاء تحت عنوان "ليبرمان: تحويل الأموال للفلسطينيين هو قرار غير مسؤول- لا تراجع" على لسان ليبرمان: "نحن نعارض تحويل الأموال للسلطة الفلسطينية، وسنعمل أي شيء من اجل عدم تحويل الأموال. هذا عمل غير مسؤول، علينا التمسك بموقفنا وان لا نتراجع. كان من الأفضل عدم اتخاذ قرار من ان نتخذة ومن ثم نحول لهم أموالاً. كان علينا الاستمرار في قرار عدم تحويل الأموال".

موقع "واي نت"؛ بتاريخ 30.11.2011؛ "حق العودة عائق أمام السلام" (الملحق السابع)

في ذكرى قرار التقسيم الذي صدر عن الأمم المتحدة في 29 تشرين ثاني عام 1947، نشر موقع "واي نت" خبرا يقترح تصريحات من خطاب سفير إسرائيل في الأمم المتحدة الذي ألقاه بالجمعية العامة.

وجاء في الخبر: "بمناسبة الذكرى ال-64 سنة على قرار التقسيم هاجم رون بروس اور (Ron Prosor) العرب خلال خطابه في الجمعية العامة: " حتى عام 1967 الضفة الغربية كانت جزءاً من الأردن وجزءاً من مصر. العالم العربي حينها لم يفعل شيئاً لإقامة الدولة الفلسطينية. والقيادة الفلسطينية ترفض الاعتراف بإسرائيل كدولة يهودية. ادعاء الفلسطينيين بان المستوطنات هي العائق الرئيسي امام عملية السلام هو تشويه للتاريخ".

وذكر الخبر على لسان بروس اور: "أقرت الأمم المتحدة قرار التقسيم الذي ينص على إقامة دولتين. الأولى يهودية والأخرى عربية. إسرائيل قبلت قرار التقسيم في حين رفضه العرب تماما وشنوا حرباً من أجل القضاء على الدولة اليهودية الجديدة".

وتحت العنوان الفرعي "حق العودة عائق للسلام" نقل الخبر تصريحات بروس اور: "العقبة الرئيسية أمام السلام هي مطلب الفلسطينيين بحق العودة وعدم الاعتراف بإسرائيل كدولة يهودية. حق العودة يعني تدمير إسرائيل. الأمم المتحدة تديم النزاع بدلا من السلام. فأين التعاطف مع ملايين النساء والرجال والأولاد في جنوب إسرائيل الذين يعيشون تحت إرهاب يومي وإطلاق صواريخ مستمر من قطاع غزة؟ أين هو التعاطف الذي يقوي مبادئ السلام؟ لماذا لا يوجد نقاش حول نظام حماس الذي يقمع مواطنيه ويستعبد النساء ويستخدم الأطفال في عمليات انتحارية تخريبية كدروع بشرية. لماذا لم يتم مناقشة التحريض في الضفة الغربية وقطاع غزة، الذي يعلم الجيل القادم ان الانتحاريين أبطال، وأن اليهود لا يملكون أي صلة بالأرض المقدسة ولذلك عليهم البحث عن أي طريقة لتدمير إسرائيل".

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 30.11.2011؛ يجب عدم تحويل الأموال للفلسطينيين (الملحق الثامن)

أجاب عدي مينش (Adi Mintz) - مدير مجلس المستوطنات سابقاً- بالنفي على السؤال الذي طرحته صحيفة "يديعوت احرونوت" بتاريخ 30.11.2011 فيما اذا ينبغي على إسرائيل تحويل أموال عائدات الضرائب للفلسطينيين.

وقال: " ربما مشكلة أوصلو الأكثر صعوبة هي الحفلة التكرية. حيث قاد هذه الخدعة مخربو حركة فتح. فقد تنكروا بزي رجال السلام ووضعوا غصن زيتون في فمهم، والخنجر وراء ظهرهم. وفي بعض الأحيان يزول القناع ويظهر وجههم الحقيقي".

وأضاف: " المشكلة تكمن بان الفلسطينيين يريدون ان نمول لهم ثمن الأقتعة. فهم يعتقدون اننا نعتقد بأنهم مخلصون. هذا ما حدث لنا عام 1996 خلال أحداث نفق الحائط المغربي، وبأعمال الشغب والقتل التي قادتها حركة فتح ولكن بعد ذلك تم إغراءنا وبدأوا بالجولات المشتركة بين جيش الدفاع الإسرائيلي والسلطة الفلسطينية. وهذا حدث أيضا عندما اندلعت الانتفاضة الثانية بقيادة السلطة الفلسطينية وعلى رأسهم القاتل مروان البرغوثي الذي قتل آلاف الإسرائيليين، إلى ان حُسم الأمر بحرب الدرع الدفاعية واليد الحديدية التي قادها جيش الدفاع الإسرائيلي".

وقال: " ومرة أخرى يُخيل لهم بانهم دعاء سلام فقط. ولكن تذكير لجنة حركة فتح قبل اقل من سنتين برئاسة ابو مازن بان: "الكفاح المسلح هو إستراتيجية وليس تكتيكا. والثورة المسلحة التي يقودها الشعب العربي الفلسطيني هي عامل حاسم بحرب التحرير والقضاء على الوجود الصهيوني. لن يتوقف النضال الا بعد أن يتم القضاء على الكيان الصهيوني وتحرير فلسطين. ورفض تام دون تراجع للاعتراف بإسرائيل كدولة يهودية". حركة فتح تعارض يهودية دولة إسرائيل، وهذا سبب اضافي

لتجديد الوحدة بين أبو مازن وحماس. هل على إسرائيل تمويل التطلعات لتدميرها؟ هل على إسرائيل تمويل تدريب آلاف الجنود على تدميرها، حتى الجنرال الأمريكي دايتون الذي قام بتدريبهم صرح بأنه اذا لم يحصل الفلسطينيون على دولة، فقد يوجهون أسلحتهم باتجاه إسرائيل. هل على إسرائيل ان تمول الحكومة الموحدة بين فتح وحماس من اجل زيادة ترسانة الصواريخ التي يوجهونها صوب تل أبيب؟ لقد حان الأوان لتمزيق الأقتعة وإظهار وجههم الحقيقي."

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 1.12.2011؛ عائدات الضرائب هي أموال لدعم الإرهاب (الملحق التاسع)

نشر موقع "ان ار جي" مقاله كتبها الصحافي الإسرائيلي زئيف كام(Zeev Kam) بتاريخ 1.12.2011، وصف من خلالها أموال الضرائب التي تجبها إسرائيل للسلطة الفلسطينية على المعابر الحدودية بـ "أموال الإرهاب" حيث ادعى انه يتم استخدام هذه الأموال لتمويل ودعم "أعمال إرهابية".

وقال: "يمكن الآن التنفس بسهولة. فقد عادت الأموال تتدفق إلى داخل قوات دعم الإرهاب الموجودة في رام الله. لقد تم الإفراج عن عائدات الضرائب وقريبا سيتم تحويلها إلى الحسابات المصرفية التي جفت. الحسابات التي في حاجة ماسة لبعض النقود. يقولون لكم انها أموال مخصصة لضمان امننا، وان هذه الأموال تدفع لقوات الأمن الفلسطينية التي تعمل ليلا نهارا للتأكد من عدم حدوث مكروه. عظيم. وبالفعل يستحقون المكافأة على كل ما يقومون به من اجل الحفاظ على سلامة أجسادنا وصحتنا. ولكن هنالك مشكلتان: الأولى ان هذا التفسير هو تفسير كاذب و المشكلة الثانية انه تفسير غير صحيح".

وأضاف: " هذا تفسير كاذب لسبب بسيط، لأنه لو تم استخدام قوات الأمن الفلسطينية فعلا فإن هذه الأموال عبارة عن حاجة ضرورية لضمان سلامتنا، لذا لم يكن هنالك أي مبرر منذ البداية لحرمان الفلسطينيين منها. والخطوات الفلسطينية أحادية الجانب المزعجة لا تبرر حرمان الأموال المخصصة لمنع هجمات ضد الإسرائيليين. وبما أنه قد تم تجميد الأموال لمدة سنتين، فعلى ما يبدو انها غير ضرورية لضمان امننا. وهل تعتقدون انه في حال لم يتم تحويل الأموال للحسابات المصرفية للشرطة الفلسطينية، فإنهم سيزاولون عملهم مبتسمين؟"

وقال: "يستطيع الفلسطينيون اليوم تمويل أمور أخرى كانت مهملة في الفترة الأخيرة. فعلى سبيل المثال، افتتاح ميادين تحمل أسماء مخربات، تماما كالميدان الذي دشنته السلطة الفلسطينية على اسم المخربة دلال المغربي المسؤولة عن قتل 37 إسرائيليا. ومن اجل بناء ميدان هنالك حاجة للمال. كل هذا يتم بواسطة أموال تأتي مباشرة من إسرائيل؟ ليس فقط ميادين. هنالك أيضا مخربو صفقة شاليط الذين تم الإفراج عنهم بعد إقامة طويلة في السجون الإسرائيلية. ماذا؟ ألا يستحقون شقة جديدة؟ هذه أيضا سيحصلون عليها. وهنا أيضا تقوم السلطة الفلسطينية بالمساعدة وبشراء شقق جديدة ودفع رواتب لهم".

وأضاف نافيا حقيقة ان عائدات الضرائب هي حق للفلسطينيين: " الادعاء بان هذه الأموال تابعة للفلسطينيين وليس لإسرائيل الحق بمنع تحويلها هو أكثر الأمور سخافة. تجميد أموال خُصصت للإرهاب هو أمر شائع ويستخدم على نطاق واسع في معظم الدول الغربية. الولايات المتحدة الأمريكية ودول أوروبا يتخذون هذه الخطوة بصورة روتينية. فقط لا يسمحون لليهود بذلك. فهم يوجهون اللوم لنا على جرأتنا بمنع تحويل الأموال المخصصة للجهات الإرهابية والعمليات التي تشجع على الإرهاب. كيف يمكن أن يحدث هذا حقا. يطلقون عليه عائدات الضرائب، وبالتالي يبيضونها ويجعلونها أموالا شرعية. إنها أموال الإرهاب".

**הצפרדע והעקרב הערבי • אוסדיטשר
ממשיל משלים**

**מכירים את המשל על העקרב והצפרדע
שחצו את הנהר? • כך בדיוק נראה העולם
הערבי • וחוק לשון הרע דרקוני - רק יביא
לתקשורת אנושית יותר • טורו של עו"ד
משה אוסדיטשר**

עו"ד משה אוסדיטשר 18:10 2011/11/24

אוסדיטשר יצחק משה ד"עו

10

העדכון האחרון, במצרים נהרגו לפחות כיכר תחריר במצרים אינה יורדת מסדר היום. לפי 35 מפגינים ומאות נפצעו

מובראק, בני משפחתו ובכירים נוספים יושבים כיום בבית הסוהר וממתינים :להזכיר .הריגת אזרחים, המונים פחות הרוגים מאלו שנהרגו בימים האחרונים למשפטם באשמת

חבר בצוות ההגנה של מובראק, אין ספק כי האירועים האחרונים היו מסייעים לי לו הייתי .ההגנה משכנע לעין ערוך מכל טיעון משפטי כזה או אחר לגבש קו

נרצח על ידי ההמון הזועם, ובנו צפוי לאותו סוף, בין לפני משפט אף בלוב מועמר קדאפי .ראווה או לאחריו

הלאומית והן לאור התנהלות זו עולה המסקנה העגומה: כל שינוי בעולם הערבי, הן ברמה הרוצה ברמה הפרטנית הינה קוסמטיקה למראית עין. בשעת המבחן כאשר אותו ציבור

שינוי ומפגין בלהט מתנהג בזמן אמת בדיוק כפי שמנהיגיו מתנהגים. בפועל פרצופם
האמיתי של מבקשי השינוי מתגלה לעיני כל

אלו, לא ישנה את המנטליות הרצחנית. עולה אף חשש ברור כי כל שלטון שיעלה במדינות
כי המצב רק יורע במקרה שכזה

כן דבר זה מזכיר לי את הסיפור הבא: באחד הימים ביקש העקרב לחצות את הנהר ועל
גבה פנה לצפרדע והסביר לה כי אינו יודע לשחות, על כן הינו מבקש לעבור את הנהר על

מעקיצתו השיבה הצפרדע כי הייתה שמחה לעזור לו, אך לאור העובדה כי היא חוששת
הקטלנית, היא פוחדת לשאת אותו על גבה

לחשוש. הרי אני לא יודע לשחות ואם אעקוץ אותך שנינו השיב לה העקרב: "אין לך ממה
נטבע".

על גבה של הצפרדע והשניים החלו לחצות את הנהר. באמצע חצייתם, וכך עלה העקרב
עוקצו של העקרב והשיתוק עבר בכל חלקי גופה הרגישה הצפרדע את

לבורא, שאלה הצפרדע את העקרב: "הרי אמרת לי טרם השיבה הצפרדע את נשמתה
כן מדוע עקצת אותי?" השיב העקרב: "אכן את מקודם כי אם תעקוץ אותי שנינו נמות, אם
", "צודקת, אך אופי אי אפשר לשנות

!והמבין יבין

?אנשי התקשורת ממה מפחדים

הנו התיקון לחוק לשון הרע. סוגיה נוספת המעסיקה בימים האחרונים את כלי התקשורת
הפיצוי למי שנפגע מהוצאת ההצעה שאושרה בקריאה ראשונה בכנסת, מקפיצה את גובה
לשון הרע

הפיצוי נובעת מכוונת הממשלה "לסתום פיות" הטענה שעולה הנה כי עצם הזנקת סכום
ולפגוע בעיתונות החופשית

כי מדובר בדמגוגיה זולה ופלא בעיניי שאנשי התקשורת מעלים טענה כזו, שיש אין ספק
:רעיונית בה סתירה

אמצעי התקשורת מחויבת לדווח אמת. על כך אין מחלוקת, אם כך ממה פוחדים
?התקשורת

אמצעי תקשורת. אם הנם תמי לב כפי שהנם מבקשים להצטייר, אין להם ממה לחשוש
ההגנה "אמת" שידווח אמת לא יהיה חשוף לתביעה. במידה ומאן דהוא יגיש תביעה, טענת
דיברתי", תעמוד לו לדחות את התביעה

התקשורת נלחמים בחירוף נפש כנגד החוק עולה המסקנה לאור האמור לעיל כאשר אנשי
מידי הסיפור התקשורת חשוב יותר מהאמת, ואם כי אף הם יודעים כי לעיתים קרובות
שקריות, אחרת יקנסו בסכומים גדולים החוק יעבור לא יוכלו הם להשתלח בכתבות

ואמינה. אולי פחות עסיסית, אך מעמיקה ואנושית החוק איפוא, יוביל לתקשורת עניינית
נפוצה במקומותינו, תרוסן אחת ולתמיד, לטובת יותר, כאשר "הלבנת הפנים", הכל כך
חברה שפויה יותר

<http://www.bhol.co.il/ColumnArticle.aspx?id=34717&cat=4&scat=34>

الملحق الثاني:

על חרבך תחיה

איננו דנים כאן כאנטישמים, חלילה. אנו רחוקים מלהיות גזענים. אנו דנים לגופו של "האביב הערבי" — האם הוא מעשי, האם הוא אקטואלי, האם הוא בריישוב. לכל עם אופי משלו. לכל אומה תכונות משלה. וכשם שהיהודים הם כאלה... כך גם הערבים הם כאלה...

ולהיווכח האם אמנם המהפכה הוציאה את החרכות מהמשחק הדיקטטורי. עליהם להוריד אפשרות להסדר מדיני — כל הסדר המבוסס על התקדמות דמוקרטית — מסדר היום הציבורי, שכן הוא פשוט לא יילך. הוא סותר גם אם האופי שלהם, גם את ה"קוראן" שלהם, וגם את התחזיות שלהם.

החרב הערבית — מי שמודע ומכיר את הדברים מקרוב, ואין כמו הישוב היהודי בארץ ישראל להכיר חרב זו לאורך שישים וארבע שנותיה — שונה ומשונה מכל חרב נכרית אחרת. רוצחים לא מעטים קמו נגד העם היהודי ברוב שנותיו כאומה. העם היהודי, רדוף חרבות וניצול חרכות, מכיר את כל שיטות ההרג של אומות העולם אשר בתוכם היינו וגלינו לאורך ההיסטוריה.

היו תקופות פחות רעות ליהודי הגולה כשהם שכנו בקרב עמי אירופה, והיו תקופות פחות רעות ליהודים אשר התגוררו בארצות ערב. הקבי"ה ברוב רחמינו וחסדיו דאג לפזר את גלוייתינו בין הגויים הנשאר לפליטה", כידוע. עשו... והיה המחנה הנשאר לפליטה", כידוע. ברם, הגו בעצמכם: האם מצאנו בין הגויים ה"תרבותיים", שקמו עלינו לכלותינו, מושג ומרצג כה מזויע כ"שאהידי"?! הגרמנים ערכו ביהודים מבצעי טבח אכזריים — אבל 'מודרניים'... רחמנא ליצלן! הם, הסדיסטיים הנאציים, ניצבו מתורבתים, מגוהצי מדיים ומעונבים, כשהציאו יהודים לגיא ההריגה ולמחנות ההשמדה. הם לא פוצצו ולא התפוצצו. הם הכניסו את המועמדים להשמדה למקלחות לפני חניקה בזו והשמדה בקרמטוריום. הרוצחים הגרמניים עצמם לא זו בלבד של צבעו ידם בדם, אפילו על בגדיהם לא ניתו דמו של יהודי.

לא כן בני האומה הערבית. זהו גזע אחר ושונה. "על חרבך תחיה" — היינו על-עצמם... גם מעצמם הם שופכים דם כדי לרצוח יהודים. הם הורגים עצמם כדי להתפוצץ יחד עם יהודים. אופי שכזה, מהות אקטטיזם מטורפת שכזאת — רק בני ישמעאל מסוגלים לכך.

ואי הכרת הכלל הנקוט בידי העם היהודי עוד משחרית ימיו, עת יצחק אבינו אמר לבנו, עליו ועל יוצאי חלציו עד סוף הימים: "על חרבך תחיה".

האמריקנים, מרוב ריתוקם, גם פילית, מהמזרח התיכון, בה שוכנות הרוב המכריע של המדינות הערביות, טרם למדו מניסיונם כיצד "אביב ערבי" לא יקום ולא יהיה. רק אנחנו, היהודים, בני האומה היהודית החיים בארץ ישראל בתוך-תוככי הים הערבי וביניהם, יודעים, רחמנא ליצלן, מהו "על חרבך תחיה".

הלוא האמריקנים כבשו את עיראק במטרה מוצהרת: לפדות ולגאול את בני העם העיראקי מן הסבל הרודני, ולהצביע על אדני הצדק הדמוקרטי. האם העיראקים כבר בשלים, או מתקרבים להיות בשלים, להקים משטר דמוקרטי? הלוא המיעוט שלא יוכה בכחירות ישיב במלחמת חרבות לממשל החוקי? את חרבו הוא כבר מניף, עוד לפני שהכריזו רשמית על הבחירות.

האם בבית הלבן עולה על הדעת, שבארץ הנילוס יתקיימו בחירות דמוקרטיות, חופשיות ותרבותיות, כאלה הנערכות בארצות הברית? האם מיעוט של ארבעים ותשעה אחוזים יקבל את מרותו של הרוב בן חמישים ואחד אחוזים ללא ערעור — כנהוג בדמוקרטיות המערב-יות? האם האומה הערבית כבר בשלה להסכים, שרוב של שני אחוזים בלבד, או רוב של חבר אחד מול מיעוט של פחות חבר אחד בלבד, מהווה רוב-חוקי המחייב את כל בני המדינה? וודאי שלא!

איננו דנים כאן כאנטישמים, חלילה. אנו רחוקים מלהיות גזענים. אנו דנים לגופו של "האביב הערבי" — האם הוא מעשי, האם הוא אקטואלי, האם הוא בריישוב. לכל עם אופי משלו. לכל אומה תכונות משלה. וכשם שהיהודים הם כאלה... כאלה, כך הערבים הם כאלה...

איך ולא יתכן "אביב ערבי" ביוצאי חלציה של האומה הערבית. מראשית יסודה על פני ארץ הושתתו תכונותיה ומהלכיה, בינה לבין האומות ובינה לבין עצמה, לא על שלום ומישור, לא על משפט וצדק, כי אם על חרב ועל הפגיון, על הסוּף והרומח, על הקמץ ועל ההרג: "על חרבך תחיה!"

החרב היא השפה הבלעדית הבין-יצונית של בני אומה זו. החרב טבועה באופייה עד כדי קשירתה למותניים לשליפה מיידית. הסיף הוא ההידברות היחידה המוכנת ביניהם. החרב הערבית הוכיחה את יכולתה הבלעדית, הן בין בני האומים אשר נפרדו מגזעה של אומה זו, והן בין בני לאומים אלה לבני אומות אחרות. ברברי ימי עולם רשום מידע זה על לוחות המודעות. ויותר משהרגו הערבים בחרבם השלוף בני אומות אחרות, הם קטלו עם הפגיונות הנועצים את עצמם בין-עצמם. כך מאז יצאו לאויר העולם וכך עד עצם היום הזה. אין דומה להם כאף אומה אחרת. מה שקורה בסודיה זה תודשים ארוכים, בה הורגים סורים בסורים, מה שקורה במצרים, בה קוטלים מצרים במצרים, וכך בלוב, בתימן ובכל ארץ ערבית בה יש סכסוכים מסכסוכים שונים — החרב היא שפת הדיבור המוכרת והידועה, וגם... המשכנעת!

החכרה המערבית היא זו שיצרה את מטבע הלשון "האביב הערבי", בעקבות המהפכות שהתחוללו בכמה מדינות ערביות, כהדחתן של נשיא מצרים, חוסני מובארק, כסילוקן מן העולם של הרוזן ה"לובי, מועזמ קדאפי, וכן הלאה. החכרה המערבית אינה מודעת לאופיה היילודי של האומה הערבית, שכל היותה מושתתת על החרב: "על חרבך תחיה". ומחמת אי-הבנה ואי-הבחנה זו, היא דנה את הערבים כאח הצרפתים, הכלגים והקנדים. ולא היא.

★ ★
★
העולם
מאופייה של האומה הערבית, ממויגם של יוצאי-חלציה ומתכונותיהם הנפשיות, אפשר שהם כפי לא מודעים לאפשרות הזאת — אותה אנו לומדים בפרשתנו השבוע — שקיימת אומה שאין לה יכולת שיכנוע מלבד החרב.

בכמה מכל עשרות המדינות הערביות יש שלטונות דמוקרטיים? ואף כאלה שכביכול נערכות בחירות 'חופשיות' — האם הן חופשיות לפי הכללים הדמוקרטיים הנכונים במדינות המערב? ואף כאלה שלכאורה יש בהן סממנים דמוקרטיים של ממשלה ומערכת משפט — האם החרב טמונה בנודדה ואינה נשלטת בידי הצבא העומד לרשותו הבלעדית של 'המושל החוקי'...?

הדיאגנוזה שערכו המעצמות המערביות אחרי המהפכות האחרונות, שכאלו "אביב" דמוקרטי, מודרני ותרבותי, בא לעולם הערבי, אינה נכונה. היא שגויה ומתורבד מצי המדינות.

★ ★
★

מכאן

תוכחה גלויה לישראלים רודפי ודרושי השלום עם שכנינו הערבים, העולה על רוחם שבדרכים דמויות והדיפלומטיות המקובלות בעולם ה"א-ערבי, הם יצליחו לשכנע את הפלשתינים להניח את החרב ולהוציאה משימוש. עליהם להשכיל, להביט במה שקורה במדינות הערביות אחרת מנוי המדינות...

לו היו מציעים היום תוכנית חלוקה כמו בכ"ט בנובמבר, האם היה צריך לקבלה

לא

חגי סגל

29 בנובמבר 1947 סיימה בוועידת הציונים ביום זה את האמת והאשמה של אברהם אביהם בתלמידי הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג ברומברג, ולא בגלל שיהיה נשים. זה העקומט נגד הרעיון שניאלץ להתחלק עם ירדו בארץ חסדה אבותינו, הרעיון שיהיה שלום ונהיה יישרי נעמו ויגדל עירד כהם ויהי לה ינסגחה הררד לעינת ציון, קטן כחם כגון בררד של האצל. הוא כעס על בן גוריון שהסכים להחליט החלוקה.

לטרות הננטיקה האצילניקית שלו. אני מוכן להודות פה שכן גידוק זרק. כנאמר לררדי בניה החלטה החליקה לא סגרה את הררד לשיבת ציון, היא פתחה איתה. בן גוריון לקח מה שנתנו לנו באו"ם, ובתוך שנה החליט על השמדה אם היא היה מסרב בריב הראשון, כמו שהערבים סירבו, יכול להיות שלא הייתה לנו היום מדינה.

האם גם בימינו כדאי להציע לאנץ ורובנית חלוקה מתיצמת האו"ם בשום אופן. הסבב ב-2011 אינו רותה לאצב ב'47, לפני 64 מחוים לא הייתה לנו אפילו פיסת דרקע ועורה מסלנו. בן גוריון רותה כאליל וותה על אדמה שאין לנו. בליה בררדה הוא הסכים להתחלק בארץ עם ריבם הערבי. היום אנהנו ריבם, אנהנו שולטים בארץ, ולכן אין סיבה להסכים לחליקה. כמד התחלקנו רי סירד האחרון, הערבים קיבלו מאיתנו את סינה, קיבלו את עזה, קיבלו את רות קרד ירש, מספיק.

עכשיו, כעגם הסכם השלום עם מצרים בתשנר לנו עינינו לא הננינו להסכים לחלוקות ותישנות. זה הזמן לארץ היטב בשארית נככי החלרת שערד נותר לנו, ולסרב בארצות לודוריים נוכי פים. הם מסוכנים מכחינה ביסחונת. מופרטים מבחינה היסטורית. טעולם לא הייתה סכן טרינה פלסטינית. כר שאין העדקה להקים אותה על חשבו כחשת הרש הנטייטיבילית של היהודים. אגב, אפילו החלטת האו"ם ב'47 לא הייתה על מדינה פלסטינית, אלא על מדינה ערבית. האם אין כמד לערבים מספיק מדינית שלהם? מדינה יהודית, לעומת זאת, יש רק אחת. מדינה פיזיקלית. אם הנויים ירשי שנתלק אותה שוב. נגיד להם מה שכן גוריון אמר ב'1949: עריך שיתצא אותנו מהאו"ם מאשר שיתצא מאיתנו את ירשלים.

הגיע הזמן לעונש מוות

אין כפרה למעשה רצח שנעשה בכוונת תחילה חוץ ממוות. ודאי שיש להשתמש בעונש זה כאשר הרצח הוא חלק מאידיאולוגיה שטנית שמצדדת ברצח יהודי רק בגלל דתו

איתמר בן גביר | 13:44 2011/11/29   תגיות: [הטבח באיתמר](#), [עונש מוות](#), [אמג'ד עוואד](#), [רצח משפחת פוגל](#)

כשהסתכלתי על הפרצוף המחייך של חלאת האדם אמג'ד עוואד, שרצח את התינוקת הדס פוגל ובני משפחתה, נשברתי. עוואד לא חייך סתם. גם הוא ידע בדיוק כמוני שבית המשפט הצבאי, בעקבות הנחייה של היועץ המשפטי לממשלה יהודה ויינשטיין, לא יגזור עליו דין מוות – עונש שקיים בחוק הצבאי

הרוצח המתועב הזה יודע שבשנים הקרובות יבלה באחד מבתי הכלא ("ההילטונים") הקיימים במדינת ישראל לאנשים מסוגו, יקבל ארוחות כיד המלך וביקורים של אנשי הצלב האדום שיגיעו לבדוק את שלומו של האסיר הנערץ.

בכלא יהיו לו מגוון אפשרויות ללמוד, לעשות פעילויות גופניות שונות, לשוחח וליצור קשר עם העולם. שהרי סוד גלוי הוא שבניגוד לכל האסירים הפליליים, שלטונות שב"ס מעלימים עין מהפיקוח על המחבלים ולא עושים די כדי למנוע מהם לשאת טלפונים סלולריים, להתראיין בתקשורת, להעלות בלוגים ותמונות לפייסבוק (וכל זה כמובן בניגוד לפקודות שירות בתי הסוהר).

יהיה לו גם רופא צמוד על כל כאב בטן או כאב ראש שלא יבוא ואם יהיה מצוברח הוא יוכל ליהנות משירותי העובדים הסוציאליים שנמצאים בכלא על מנת "לשקם את האסיר" ודואגים "להרים לו את המורל".

גיבורים על תינוקות

מחוץ לכלא אלפי נערים ונערות יהפכו בעזרתה האדיבה של הרשות הפלסטינית - שאנו כל כך מבקשים לשאת ולתת איתה בענייני שלום - את המחבל לגיבור תרבות שעשה את שעשה למען "העם הפלסטיני". ואם כל זה לא מספיק, הרי שעוואד יודע שלא יישאר בכלא לנצח. כבר בעסקה הבאה של שחרור המחבלים או בעסקה שלאחריה הוא ילך הביתה שמח ומדושן - רק בישראל.

הגענו אתמול לבית המשפט, ח"כ בן ארי, חברי ברוך מרזל ובנצי גופשטיין וכותב השורות, כדי להסתכל לפני הרשע בעיניים וכדי להשמיע את הצעקה שכל כך התבקשה במקרה המזעזע הזה.

קשה לתפוס ולהבין איך מי שנראה לכאורה אדם, לוקח יחד עם חלאת אדם נוספת סכין, גונב נשק מבית סמוך ויוצא למסע של טירוף וטובח בבני משפחה אחת רק בגלל שהם יהודים. אחרי שהמחבל כבר יצא מהבית הוא שב אליו רק בגלל שהוא שמע רחש של הדס התינוקת ולא היסס לשחוט אותה. אכן גיבורים על תינוקות.

ואולם הצעקה שלנו היא לא כלפי חלאות האדם - אותם כאמור היה כבר מזמן צריך להעביר לעולם אחר. הצעקה שלנו היא נגד המדיניות הקלוקלת נגד ראש הממשלה נתניהו, נגד שר המשפטים יעקב נאמן ונגד היועץ המשפטי לממשלה

יהודה ויינשטיין שהתובע הצבאי הודה כי פעל בשליחותו ויישם את ההנחיות שכבוד היועץ המשפטי נתן, דהיינו לא לדרוש עונש מוות.

הרוצחים יודעים על מה לבנות

תורת ישראל מלמדת אותנו: "לא תיקחו כופר לנפש רוצח אשר הוא רשע למות, כי מות יומת.... ולא תחניפו את-האָרץ, אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ, כִּי הַדָּם, הוּא יִחַנֵּף אֶת-הָאָרֶץ; וְלֹאֲרָץ לֹא-יִכְפֹּר, לְדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ-בָּהּ, כִּי-אִם, בְּדָם שִׁפְכוּ" (במדבר, לה).

אין כפרה למעשה רצח שנעשה בכוננת תחילה אלא רק מוות. ודאי שיש להשתמש בעונש זה כאשר מעשה הרצח הוא חלק מאידיאולוגיה שטנית שמצדדת ברצח יהודי רק בגלל היותו יהודי.

לכך יש להוסיף את דברי המשורר ש"נקמתו של ילד קטן לא ברא השטן", ואולם הרוצחים הארורים הללו יודעים על מה "לבנות" ולמה לקוות: במדינת ישראל לא מיישמים את עונש המוות, ואף אין מאסר עולם לנצח - בטח לא למחבלים שרוצחים על רקע אידיאולוגי. עסקת שליט היא ההוכחה לכך.

לכן הטענות שלנו הם בראש ובראשונה הן נגד המדיניות. כנגד מי שקבע אותה וכנגד מי שנושא באחריות לתוצאות האבסורדיות שלה. באנו לבית המשפט לא רק כדי לצעוק על עוואד אלא למחות כנגד ויינשטיין. לתהות מדוע הוא מכתוב מדיניות כה קלוקלת במיוחד שהוא יודע שברוב המדינות בעולם זה לא היה עובר.

אם חלאת האדם היה רוצח תינוקת בארצות הברית הוא כבר מזמן היה יושב על הכסא החשמלי. המשפט הבינלאומי מתיר הוצאה להורג במקרים מסויימים ורק בישראל מבקשים "להיראות יפה" ולצאת טוב בעיני העולם שאגב: היה מאוד מבין אותנו אם היינו שולחים את רוצחי משפחת פוגל למקום שבו הם באמת צריכים להיות.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/311/243.html>

الملحق الخامس:

להשית עונש מוות על רוצחים

הרב אביחי רונצקי

ספר בראשית נקבע כי "שופך דם האדם - באדם דמו יישפך"... ולא לחינם נקבע כך. עוד בימי קדם בראשית דברי ימי האנושות הידהדה הדרישה האולטימטיבית לעונש של מידה כנגד מידה בכל הנוגע לרוצחים.

באינסטינקט הבריא שלהם שלא התעוות עדיין מתעתועי מחשבות של אינטלקטואלים בדורות מאוחרים הבינו אנשי קדם שכדי לגדוע ידי רשעים יש לסלקם מן העולם.

לא כל עבירה מחייבת מידה כנגד מידה. אבל הדברים אמורים בכל הנוגע למיגור רשע אכזרי ובפרט בכל הנוגע לרוצחי ילדים כמו הרוצח של בני הזוג פוגל אודי ורותי ושלושה

מילדיהם (יואב אלעד והדס) - אמג'ד עוואד אשר דינו יוכרע מחר בבית הדין הצבאי סאלם בשומרון.

בפרשה הכאובה והאיומה הזו היו מעורבים שני רוצחים. גזר הדין שניתן בשבוע שעבר בנוגע לרוצח האחר שלח אותו לחמישה מאסרי עולם. זו טעות לטעמי. העונש היחיד שאפשר להשית במקרה כזה הוא גזר דין מוות.

יש לזכור כי הרוצחים גרמו לכך שמשפחה שלמה כמעט נמחקה מהעולם. ועוד לא הזכרנו את האופן המזעזע שבו בוצע הרצח על ידי מגע פיזי קרוב שיסוף הגרונות בסכינים בהם גרונה של תינוקת בת שלושה חודשים.

טוב יהיה לצדק ולעולם כולו כי רוצחים שכאלה עיוותים של החברה האנושית לא ימשיכו להתקיים בקרבנו.

העונש מהווה גם גורם מרתיע בייחוד לנוכח האפשרות לעסקאות שבויים עתידיות. אני מכיר את הטיעונים שלפיהם גם גזר דין מוות לא ייצור את אפקט ההרתעה שהרי ממילא הם מתאבדים והם מוכנים למות למען ביצוע זממם. אך מתוך היכרות עם הנושא אני קובע כי עונש מוות מרתיע גם מרתיע. אותם רוצחים שחדרו ליישובנו עשו הכל כדי להציל את עצמם. הם היו יכולים להמשיך לעבור בעוד בתים ולפגוע גם בעוברים ושבים אך הם נמלטו כל עוד נפשם בם אל כפרם הסמוך לאחר שביצעו את זממם. הם לא מתאבדים הם רוצחים נקלים ועונש מוות עשוי להרתיע בעתיד טיפוסים שכאלו.

כאחד מתושבי איתמר חשוב לי להבהיר כי אנחנו לא מבקשים נקמה אנחנו פשוט לא עוסקים בכך.

הצער שלנו הוא עצום ולצד זאת עלה גם מפלס החרדה מפני עוד אירוע ביטחוני. כשאני עובר סמוך לבית המשפחה שנשאר עדיין בשימומו חוזרות וצפות בראשי התמונות הקשות שראיתי אז בליל שבת ליל הרצח והטבח הנורא.

ועם כל זאת הבחירה שלנו היא לא לתת לפחד לנצח ולדבוק בחיים ממש כפי שאומרת התורה בפרשת ניצבים: "...החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים..."

מאז איבדנו את משפחת פוגל נוספו עוד משפחות ליישוב לישיבה הגבוהה שלנו הצטרפו עוד תלמידים רבים ו"משכן אהוד" בניין הקבע של ישיבתנו על שם הרב אודי מוקם והולך סמוך למקום הרצח בקו ראייה מבתי הכפר שממנו יצאו הרוצחים. זו נקמתנו ביכולת להמשיך בחיים וביתר תוקף כאן באיתמר.

הכותב הוא ראש הישיבה באיתמר והרב הראשי הצבאי לשעבר

לחלק לחלק
הקודם הבא

[http://digital-
edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2
011%2F11%2F27](http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F11%2F27)

עונש מוות מוסרי

מגיד עוואר, חיות טרף בצורת אדם, הורשע השבוע ברצח המוצוע של משפחת פוגל באיתמר. גור דינו עדיין לא ניתן, וכמעט מאליה עולה מכל עבר התביעה, או הצעי קה, להטיל עליו עונש מוות. מן הסתם חיוקו והעמיקו את הועקה הו תמונותיהם, החי קוקות עדיין בוירחון הקולי קטיבי, של עשרות המחבלים הרוצחים היוצאים לחופשי בעיסקה שליט אך לפני חורש ומשהו, כשהם מניפים בשמי חה את ידיהם המגואלות כרס יהודים. מנגד, ורוקא משום כך, הורדה אתמול מרצ להי גיש הצעת חוק לבטל באופן מחלט את עונש המוות ומח בלים בשפטים בפני בית דין צבאי, ולבית דין צבאי על פי החוק הקיים יש סמכות להטיל עונש מוות, אלא שוכות זו לא הופעלה בשום מקרה עד כה. רבים ממתנגדי עונש המוות בעולם מנופפים במחקרים המוכיחים שעונש המוות אינו מרתיע, והאמת היא שזו שאלה כל כך חמקמקה ונסתרת בעומק הנפש החולנית של הרוצח הפוטנציאלי, שכי מעט אי אפשר לקבל עליה תשובה מחקרית אמורה. אבל אנהו עוסקים כאן במחבלים מגוייסיים ולא ברוצחים פליי ליים על רקע תאוות בצע אי

הרוצחים. במקרה הכי גרוע, אומרים לצעיר המגוייס, תשב כמה שנים קצרות בכלא הישראלי עד שנשחרר אותך. עונש מוות משנה לגמרי את הסיפור הזה. אבל מעבר לכל השיקולים הללו עומדת השאלה המרכזית: האם מותר לבית דין אנושי לקחת על עצמו את תפקידו של אלוהים ולהחליט להרוג אדם שלא בשרה הקרב נראה שהצעת החוק של מרצ מאזנת בעיקר מן השיקול הזה. גם אם יתברר, יאמרו מציעי החוק, שעונש המוות מרתיע, עדיין בהיותנו רק בני אדם, לא נוכל להרשות לעצמנו להרוג אדם אחר. אלא שכנגד הטענה הרצינית הו עומדת טענת מוסר הפורכה: אכן קשה מאוד מבחינה מוסרית להחליט על המתה של אדם, אבל לא פחות בלתי מוסרית היא החלטה להשאיר בעולם אדם כמו אמלד עוואר. אפילו אם יתברר שעונש המוות אינו מרתיע בכלל, חובה מוסרית מוטלת על החברה והמדינה למצות את הדין עם רוצח נחשב מהסוג של אמלד עוואר. אמלד עוואר, אם לגסח זאת בלשון חתורה, הרי היא אומרת "ולא רץ לא יכופר הרם אשר שופך". בשאלה הו ריבונו של עולם לא חתיר בדינו את האפשרות להתחמק

אכן קשה מאוד מבחינה מוסרית להחליט על המתה של אדם, אבל לא פחות בלתי מוסרית היא החלטה להשאיר בעולם אדם כמו אמלד עוואר. אפילו אם יתברר שעונש המוות אינו מרתיע בכלל, חובה מוסרית מוטלת על החברה והמדינה למצות את הדין עם רוצח נחשב מהסוג של אמלד עוואר

פרץ של קנאה קשה בשאול. הרתעה כלפי מחבלים היא שאלה אחרת לגמרי, וקשה עוד יותר למחקר מדעי. לכאורה במקום שבו ארגוני הטרור מצליחים לגייס מחבלים מתאבדים, המוות אינו גורם מאיים או מרתיע, ובכל זאת לא כל הפיגועים נעשים בידי מתאבדים ואין ספק שמי לאכנת הגיוס של מפגיעים לא מתאבדים תהיה קשה יותר כאשר חבל התלייה מרחף מעל ראשו של המגוייס. אין ספק שתמונת המשוהררים בעסקת שליט ובעסקאות קר דמות היא חלק משמעותי מפעולת השכנוע של מגייסי

מלהכריע, לומר "אבל אנחנו רק בני אדם", ולגלגל את האחד ריות אליו. כל האחריות עלינו. הרתיעה או ההתחמקות מן החיבה לעשות את הצדק במקרה הזה, משחיתים את רמותה של חברה כולה. עונו של הרוצח יגולגל אל ראשו של בית הדין, או אל ראשה של החברה כולה, אם יתחמקו מחובתם המוסרית לדין אותו למוות. המשגל חייב של חלאת אדם מסוג אמלד עוואר בתוכה יפעל על החברה כמו טיפת רין שחורה שטופסת פה לתוך כוס מים, המתפשטת בתוך הנוהל ומשחירה את הכוס ואת כל אשר בה.

אורי אליצור

الملحق السادس:

ליברמן נגד העברת הכספים: אין כסף כשר לטרור

אחרי שהשמינייה הפשירה את הכסף הפלסטיני למורת רוחו, מגיב שר החוץ בחריפות ותוקף שוב את אבו מאזן. שלדבריו "משתמש בכסף כדי להעניק דירות ומענקים לרוצחים". לבני בירכה על המהלך ואמרה כי הוא יתרום לביטחון המדינה

מורן אולאי

פורסם: 30.11.11, 16:43

שר החוץ, **אביגדור ליברמן**, הביע אחר הצהריים (יום ד') מחאה על החלטת שרי השמינייה לחדש את **העברת הכספים** לרשות הפלסטינית. לדבריו, מדובר ב"החלטה מצערת שלא תסייע לשיקום היחסים בין ישראל לפלסטינים, אלא תאפשר לרשות הפלסטינית להמשיך ולהשתמש בכסף כדי לעודד ולהנציח טרור".

ישראל גובה עבור הפלסטינים כ-100 מיליון דולר בחודשי, אך הכספים שנגבו באוקטובר ובנובמבר לא הועברו בעקבות צעדי הפלסטינים בזירה הבינלאומית וקבלתם כמדינה חברה באונסק"ו. הבוקר החליטה השמינייה לחדש את העברת הכספים, כפי שדרש שר הביטחון אהוד ברק.

"זוהי טעות להעביר כספים לרשות הפלסטינית כשהעומד בראשה, מחמוד עבאס."

משתמש בכסף כדי להעניק דירות ומענקים לרוצחים ובכך מעניק לרוצחי ישראלים ויהודים יוקרה ומכובדות המעודדת גם את הדור הבא להצטרף לשורות הטרור". אמר שר החוץ.

לדבריו, "הרשות הפלסטינית גם ממשיכה בפעילותה נגד ישראל בזירה הבינלאומית - בהסתה, בקריאות לחרם ובהאשמות חסרות בסיס נגד ישראל בבית הדין הבינלאומי בהאג. במצב דברים כזה, הטענות על כך שהכסף הוא כסף פלסטיני ולכן יש להעבירו הן מגוחכות משום שאין כסף שהוא כשר לטרור ולהסתה. על כל גורמי השלטון בישראל היה להסביר דברים אלה לקהילה הבינלאומית".

לעומת ליברמן, קודמתו בתפקיד ויו"ר האופוזיציה **ציפי לבני**, דווקא בירכה על העברת הכספים. "הכספים הללו מיועדים לתשלום משכורות עבור אלה שמאפשרים גם לנו לחיות בביטחון", אמרה לבני אחרי שנפגשה עם אבו מאזן.

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4155425,00.html>

ליברמן: "בלתי אחראי לשחרר כספים לפלסטינים – לא נתקפל"

שר החוץ בחר לתקוף בפתח ישיבת סיעת ישראל ביתנו את דבריו של ראש הממשלה מוקדם יותר היום, לפיהם נשקלת האפשרות לחדש בקרוב את העברת הכספים לרשות הפלסטינית. "נתנגד בתוקף למהלך", הבהיר ליברמן. "נעשה הכל כדי שהכספים לא יעברו, נעמוד על שלנו". עם זאת, הצהיר כי לא יפרוש מהממשלה

אריק בנדר | 14:30 2011/11/28

תגיות: [אביגדור ליברמן](#), [בנימין נתניהו](#), [ראש הממשלה](#), [הרשות הפלסטינית](#)

שר החוץ אביגדור ליברמן מותח ביקורת חריפה על הודעת ראש הממשלה מוקדם יותר הבוקר (ב'), כי בכוונתו לשקול את שחרור כספי הרשות, אשר הוקפאו בעקבות קבלת הפלסטינים לאונסק"ו. "אנו נתנגד בתוקף לשחרור הכספים לרשות", אמר היום בצהריים ליברמן בפתח ישיבת סיעת ישראל ביתנו בצהריים והוסיף, "לא נפרוש וניצור משבר, אך נעשה הכול כדי שהכספים לא יעברו".

ליברמן המשיך לתקוף, כשאמר: "זה דבר בלתי אחראי לשחרר לפלסטינים כספים. עלינו לעמוד על שלנו ולא להתקפל. היה עדיף לא להחליט בכלל, מאשר להחליט ואחרי חודש לשחרר להם את הכסף. החלטנו לא להעביר את הכסף וללכת עד הסוף".

ליברמן המשיך בקו התקיף והבהיר את עמדתו: "כל עוד לא יהיה שינוי דרמטי במסרים שמגיעים מהרשות הפלסטינית, אנחנו לא צריכים לסבסד יותר מ-1000 מחבלים שהשתחררו לאחרונה, כאשר שאבו מאזן הודיע שהוא מעניק לכל אחד מהם דירה ו-5,000 דולר לחודש".

יו"ר ועדת חוץ וביטחון ח"כ שאול מופז (קדימה) התייחס לדבריו של שר החוץ ליברמן לפיהם אין לשחרר את הכספים לרשות. "בפני ראש הממשלה עומדות שתי אפשרויות: לקבל החלטה מנהיגותית ואחראית או להיכנע שוב לקיצונים שבממשלתו".

מופז הוסיף ותהה האם ליברמן מנהל את המדינה או ראש הממשלה. "חובת ההוכחה היא על כתפיו של נתניהו. יש לו הזדמנות נוספת להוכיח מנהיגות, עכשיו נשאר לחכות ולראות האם הוא עומד במבחן התוצאה".

שר הביטחון, אהוד ברק, הביע תמיכה בעמדת ראש הממשלה בנושא חידוש העברת הכספים לרשות הפלסטינית. בישיבת סיעת העצמאות בכנסת אמר: "אנו פועלים כדי שכספי המסים יעברו לרשות הפלסטינית. הם נאספים על ידינו והם חלק מהתרומה ליציבות ברשות ולשירותי הביטחון בפרט". לדבריו, "אני שמח שהדבר עובר דיון נוסף, לאור העובדה שהפלסטינים יורדים מחלק מהצעדים שלהם באו"ם".

פתח לתקווה לחידוש המו"מ

דבריו של ליברמן מגיעים, כאמור, בעקבות הופעתו של ראש הממשלה נתניהו בוועדת חוץ וביטחון הבוקר. ראש הממשלה הסביר כי ישראל מזהה רגיעה בצעדים החד צדדיים שמבצעים הפלסטינים.

"בסה"כ האינטרס שלהם הוא להפסיק זאת כרגע אבל אני לא יודע עד מתי", אמר נתניהו. ראש הממשלה התייחס גם לשיחות

הפיוס בין הרשות לחמאס ואמר כי לדבריו, "זה נראה יותר כמהלך טקטי וטקטי ואין לזה תוצאות קונקרטיות".

"נעשים מהלכים שיאפשרו אולי בהמשך לחדש את המגעים. הדברים שאנחנו והם עושים הם בכיוון הנכון. זה נעצר כשהם הלכו למהלכים חד צדדיים. כעת, כשזה נעצר, אולי יש פתח לתקווה".

الملحق السابع:

השגריר באו"ם לערבים: למה לא פעלתם עד 67'?

רון פרושאר תקף בגאומי בעצרת לציין 64 שנים להחלטת החלוקה את הערבים וגם את האו"ם: "עד 1967 הגדה המערבית הייתה חלק מירדן ועזה חלק ממצרים. העולם הערבי דאז לא נקף אצבע להקמת מדינה פלסטינית"

יצחק בן-חורין ושינטון

פורם : 30.11.11, 00:40

64 שנים אחרי החלטת החלוקה ב"ט בנובמבר" נערך הלילה (יום ד') בבניין האו"ם בניו-יורק אירוע לציין התאריך. שגריר ישראל באו"ם רון פרושאר אמר: "במקום לקדם את השלום - האו"ם מנחית את הסכך".

באו"ם מציינים את כ"ט בנובמבר כיום זיכרון שנתי לסולידריות עם הפלסטינים. העצרת הכללית החליטה בהצבעה בשנת 1977 לציין כך את התאריך. בהחלטה נוספת משנת 2005 נקבע לציין את היום הזה גם בתצוגה שנתי בבנין האו"ם של הזכויות הפלסטיניות באירוע תרבותי שאותו מארגנת הנציגות הפלסטינית באו"ם.

שגריר ישראל נאם במסגרת האירועים בעצרת האו"ם. "הרשו לי להזכיר לכם מה באמת קרה לפני 64 שנים". פתח פרושאר את נאומו. "האו"ם הצביע על תוכנית החלוקה וקבע שתי מדינות לשני עמים. אחת יהודית ואחת ערבית. ישראל קיבלה את ההחלטה בעוד שהערבים דחו אותה על הסף ופתחו במלחמה לחיסול המדינה היהודית החדשה".

הוא מתח ביקורת על מדינות ערב. שלא פעלו להקמת מדינה פלסטינית אחרי ההחלטה. "החלטה 181, שהפכה יום זה להיסטורי מזכירה את 'המדינה היהודית' לא פחות מ-25 פעמים. במשך 64 שנים המנהיגים הפלסטינים לא העזו להשתמש במונח זה אפילו פעם אחת. ההנהגה פלסטינית מסרבת להכיר בישראל כמדינה יהודית. טענת הפלסטינים שההתנחלויות הן המכשול העיקרי לשלום היא עיוות היסטורי. עובדה היא שעד 1967 הגדה המערבית הייתה חלק מירדן ועזה חלק ממצרים. העולם הערבי דאז לא נקף אצבע להקמת מדינה פלסטינית".

"זכות השיבה - המכשול לשלום"

פרושאר הוסיף כי "המכשול העיקרי לשלום הוא דרישת הפלסטינים לזכות השיבה ואי הכרה במדינת ישראל כמדינה יהודית. זכות השיבה משמעה הרס מדינת ישראל". הוא גם הזכיר את בעיית הפליטים: "בעוד שישראל שילבה את פליטיה בחברה והפכה את מחנות פליטים של יהודים לערים משגשגות. בחר העולם הערבי לשמר את מעמדם של הפלסטינים כפליטים במדינות ערביות. שלכאורה תומכות באחיהן הפלסטינים. אבל בפועל שוללות מהפליטים זכויות אזרחיות בסיסיות. החוק בלבנון אוסר על פלסטינים להיות בעלי קרקע ולעבוד במגזר הציבורי. ב-1991 גורשה אוכלוסייה פלסטינית מכווית. בסוריה נמלטו 5,000 בני-אדם אחרי שהנשיא אסד הפגז את בתיהם".

גם האו"ם זכה לביקורת בנאום: "בולטת בהיעדרה הסולידריות כלפי אזרחים החיים תחת דיכוי ונשחטים מדי יום בדרישתם לחופש. היכן הסולידריות עם

מיליון נשים. גברים וילדים בדרום ישראל החיים תחת טרור יומיומי וירי רקטות בלתי פוסק מרצועת עזה? היכן הסולידריות המקדמת את עקרונות השלום?" פרושאר הוסיף: "ביום המוקדש לעם הפלסטיני מדוע אין דיון על שלטון החמאסי. המדכא את אזרחיו. משעבד את נשיו ומשתמש בילדיו כמחבלים מתאבדים וכמגן אנושי. למה אין דיון על ההסתה בגדה המערבית וברצועת עזה. המלמדת את הדור הבא כי מחבלים מתאבדים הם גיבורים וכי ליהודים אין כל קשר לארץ הקודש וכי עליהם לחפש דרכים להשמיד את מדינת ישראל".

האם ישראל צריכה להעביר לפלסטינים את כספי המיסים?

לא

עדי מיון

אתה הנציח הקשה ביותר של אסלאם הידוע נעץ המסורת. סדלי התורה הפכו את הכר ריק. הם התחפשו לאנשי שלום. שם ככה ענה של ידו, אבל את הניגון עמו סאחורי הנג, והמטיבו להחזיק בו כשנה ידועים. מדי פעם האמת התמלקת להם המסכה מוכרת מהמנוח, הפרעה האמתית המולה.

עם ישראל ריצה שלום. "ידו שלום ורחם שלום" הוא טחנן לפניו, אבן המשיכו לרמות ארבע. תמיכיו להסתתר מאחורי המסכה. הפוליטיקאים מדושפאל יודעים את האמת. הם מכירים היטב את השאיפות האבולוציות של הפת"ח החמאס, אבל איך ייכחדו לכנסת, אב הפלסטינים לא ימשיכו לעזוב את המסכות.

הבעיה היא שהפלסטינים רוצים שום נאמן את המסכות. הם סאמינים שאנחנו סאמינים שהם אמינים. זה כבר קרה לנו ב-1967 באירועי מלחמת ההתשה. בתפרויות היצת שהיבל הפת"ח אבל אה"י זה שוב התפתח, רחלו סיונים משורשים לגבול ולרשות הפלסטינית. זה קרה שוב כשהרצח האוניברסלי רשמי סאמלת הישות הפלסטינית, בראשית הדינא סרואן ביגור, שהביאה לרצח אלפי ישראלים, עד שהכרעה בדיפת סגן יחד המהל של צה"ל.

הנה שוב נוסח לנו שהם "ידו אנשי שלום. אבל או אה תומכיה סוחקיה הפת"ח לפני פהת משנתיים, בנשיאות אבו סאד. לחלן מספר ציטוטים בהתלסות החעידים "המאבק הסוני" הוא אסטיטניה ולא טכטיקה. התהפכה המדינת של העם הערבי הפלסטיני היא עולם מסייע במנדבה על השחרור ומיסול תושבות הציונית. מאבק זה לא יופסק אלא לאחר יראול הישות הציונית "שחרור פלסטין" התנגדות סוחקיה, שאני נטיה מננה, ליכרה בישראל כסדינה ירהית.

תנועת הפת"ח סוחקיה ליהודה של מדינת ישראל. זה הרצע לחבורה המחודשת של אבו סאד לחמאס. האם ישראל אייבה לסגן את השאיפה להחריטה?

האם היא צריכה לסגן את אלפי הרחילים שמתאונים להשפדתה, סאאפילי הנגיל האמדיקא דייטון, שאימן אהים, דתה שאם לא יפילו מדינה, דתותיה דללו ישני מלפני. האם ישראל צריכה לסגן את המגשלה המאחרות בין הפת"ח לחמאס כדי להגדיל את ארסנל המיילים שיוצני סחר לחל אביזר הנצע הזמן לקרוע את המסכות, ולגלות את פרצופם האמתית.

הפירוב כיוון ממלכיל סועפת ריאני

הופשרו כספי הטרור

הקפאת כספים שמיועדים לטרור היא כלי מקובל ברוב מדינות המערב. רק ליהודים אסור. איך אנחנו מעזים לגעת בכסף שמיועד לגורמי טרור? הם נוזפים בנו. באמת איך

זאב קם | 2011/12/1 13:36
תגיות: [כספי הטרור](#)

אפשר לנשום לרווחה. הכסף חוזר לזרום אל תוך צינורות התמיכה בטרור שנמצאים ברמאללה. כספי המסים של הרשות הפלסטינית הופשרו אתמול, ובקרוב יועברו לחשבונות הבנק שהתייבשו. חשבונות שמשועים לקצת מזומנים.

אז נכון, מספרים לכם שמדובר בכסף שמיועד בסופו של דבר להבטיח את ביטחוננו שלנו. זה הכסף שכביכול אמור להיות משולם לכוחות הביטחון הפלסטינים, שעושים ימים כלילות כדי לוודא שאף שריטה לא תעלה על פנינו. נהדר. בהחלט ראוי לתגמל את חסידי אומות העולם הללו, שעמלים כל כך על שמירת גופנו ובריאותנו.

יש רק שתי בעיות (קטנות ושוליות) עם ההסבר המשכנע הזה: הראשונה היא שמדובר בהסבר שקרי. והשנייה היא שהוא גם לא נכון. לפני שאתם קופצים ומספרים לי שחזרתי על עצמי, התאזרו נא במעט סבלנות.

למה מדובר בהסבר שקרי? מסיבה פשוטה. אם הכסף אכן היה משמש את שירותי הביטחון הפלסטינים, ואכן מדובר בצורך חשוב להבטחת שלומנו, לא הייתה הצדקה מלכתחילה לשלול מהפלסטינים את אותם כספים. הרי הצעדים החד צדדיים של הפלסטינים, מעצבנים ומתריסים ככל שיהיו, לא מצדיקים מניעת כסף שנועד למנוע פגיעה בישראלים. מאחר שהכסף כן הוקפא (למשך חודשיים), כנראה שהוא לא ממש היה נחוץ לביטחוננו.

כדי להקים כיכר למחבלת צריך כסף

עכשיו, מדוע מדובר בהסבר שאינו נכון? הכספים הללו פשוט אינם מגיעים לכוחות הביטחון הפלסטינים (בטח לא כעדיפות ראשונה). הכסף לאנשי הביטחון הפלסטינים משולם גם ללא כספי המסים שגובה ישראל.

אם הוא לא היה מועבר לחשבונות הבנק של השוטרים הפלסטינים, אתם באמת חושבים שהם היו ממשיכים להגיע (עם חיור) לעבודה? שבתות ועיצומים הם ממש לא המצאה ישראלית. הכסף לכוחות הביטחון הפלסטינים שולם גם בתקופה שכספי המסים הוקפאו. לעומת זאת, עכשיו, יוכלו הפלסטינים לחזור ולממן דברים נוספים שקצת הוזנחו בתקופה האחרונה.

אילו דברים? אתם שואלים. לדוגמה, לחנוך כיכר נוספת על שמה של מחבלת, כדוגמת הכיכר שחנכה הרשות הפלסטינית על שמה של המחבלת דלאל מוגרבי (שאחראית לרצח של 37 ישראלים). כדי לבנות כיכר צריך כסף.

ומה יותר טוב מאשר לעשות את זה עם הכסף שמגיע ישירות מישראל? אבל לא רק כיכרות. יש גם את מחבלי עסקת שליט, שחזרו משהות ממושכת בכלא הישראלי. מה, לא מגיעה להם דירה חדשה? מגיעה גם מגיעה. גם פה נחלצת הרשות הפלסטינית לסייע, ורכשת עבורם דירה חדשה, ישר מהניילונים. גם משכורת מפנקת מתלווה לזה. אם כבר, אז כבר.

ארה"ב ואירופה מקפידות כספים כדבר שבשגרה

הטעון שמדבר על כך שמדובר בכספים ששייכים לפלסטינים, ושאינן לישראל זכות למנוע את העברתו, הוא מהיותר מגוחכים שנשמעו פה.

הקפאת כספים שמיועדים לטרור היא כלי מקובל, שנעשה בו שימוש נרחב ברוב מדינות המערב. ארצות הברית ואירופה נוקטות בצעד הזה כדבר שבשגרה. רק ליהודים אסור. איך אנחנו מעזים לגעת בכסף שמיועד לגורמי טרור ולפעולות לעידוד הטרור, הם נוזפים בנו. באמת איך.

כספי מסים הם מכנים אותי, ובכך מלבינים והופכים אותו לכאילו לגיטימי. כספי מסים? כספי טרור. האמא של כספי הטרור.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/312/146.html?hp=1&cat=479>